

علیرضا سجادی پور

دخالت کاملا مستقیم و عدم دخالت شورای صنفی نمایش هم شرایط را بهبود بخشیده است اما گرایش من به کار گروهی-مشورتی است که به حل این موضوع کمک می کند. البته بحث های جدیدی را ایجاد می کند. مثلا باند بازی، دسته بندی و فشارهای بیرونی که مطرح شده معمولا خیلی سخت اثبات می شود. باز هم باید راه حل را در شورا پیدا کرد با حضور فعال تر صنوف و نگاه انتقادی تمام ارکان با استفاده از تمام نظرات و قواعد اصلاح پذیر که متناسب با شرایط و اصلاح کردن رفتار آن هاست.

سیدجمال ساداتیان

اگر تعداد سینماهای ما بیشتر شود قدرت تصمیم گیری برای سینما دارها و مسئولان سینمایی بیشتر می شود. شورای نمایش هم یک ناظر است و این دفاتر پخش هستند که با سینما داران لابی می کنند که کدام فیلم در چه تاریخی اکران شود و آن سینما دار هم منافع سینمای خودش را در نظر می گیرد که اگر این فیلم را اکران کنیم چقدر منفعت بر ایمان دارد. این دو دلیل وقتی کنار هم قرار می گیرند می فهمیم که تا چه حد مشکل وجود دارد. یک فیلم که پر فروش هست و در جذب مخاطب خیلی موفق عمل می کند هفت هفته اکران که تمام می شود باید با روزی یک میلیارد فروش، جایش را به فیلم دیگر بدهد و این هم ظلم است. از آنجایی که سالن های نمایش کم است باید به این جیره بندی و سهمیه بندی مقید باشیم، این دو دلیل است که این گردونه را معیوب می کند اما تصور من این است که با این روندی که پیش گرفته ایم امیدوارم سینماها و سینماداری رو به بهبود برود و از این وضعیت خارج شود.

علیرضا سجادی پور

شورایی از دست اندر کاران و نظارت نصفه ونیمه دولتی ایجاد شده که تلاش می کند مشکلات چینش اکران را رفع کند و سرجمع نقطه بهینه برای همه آثار ایجاد کند. همیشه معترضانی داشته که به تفاوت سلیقه ها بر می گردد که نمی توانیم دو نفر هم نظر را پیدا کنیم و در همان شورا به احتمال زیاد مشکلاتی هم پیش می آید. مدتی است در چینش، مشکلاتی را می بینیم. طبعاً مجموعه سینما داران و دست اندر کاران آثار متوجه هستند که از همپوشانی بعضی از این اتفاقات جلوگیری کنند اما تا حدودی کنترل از دست خارج می شد. تا جایی که شرایط به وجود آمده و فشارهایی که هست التهایی را ایجاد می کند که گاهی ممکن است این خطا صورت بگیرد. تا حدودی این خطاها را اجتناب ناپذیر می دانم که همیشه نتوانیم چینش درستی داشته باشیم.

سیدجمال ساداتیان

درست است که ما کمپانی فیلمسازی به معنای واقعی نداریم اما این دلیلی نمی شود که در فروش عقب بیفتیم. سال گذشته کل سینمای ما ۲۵۴ میلیارد تومان گردش مالی داشت. فرض کنیم همه این ۲۵۴ میلیارد تومان توسط یک کمپانی بچرخد آیا اصلا اثر قابل قبول بود؟ چرا این قدر سینما را کوچک نگه داشته ایم که ۲۵۴ میلیارد تومان گردش مالی داشته باشیم؟ با این تعداد قطعا موفق نمی شویم. وقتی تعداد سالن ها بیشتر می شود کیفیت فیلم ها ممکن است بهتر شود و افزایش پیدا کند با همین حساب گردش مالی بیشتر می شود.

علیرضا سجادی پور

هرگونه استفاده از تجربیات جهانیان در این عرصه خوب است و ذهنیتی که من دارم برخی از صاحبان آثار هم به صورت ماکت تست اکران را در ایران انجام داده اند و ظاهرا موفق نبوده چون جنس سلیقه مردم خیلی ریاضی و خط کشی شده نیست. به نظر می آید که این طرح خیلی موفق نباشد به خصوص آن جامعه آماری که ما از آن ها برای دیدن فیلم دعوت می کنیم ممکن است درست نباشند. این موضوع در خارج از ایران ممکن است در پایان بندی فیلم هم تغییرهایی ایجاد کند.

سیدجمال ساداتیان

وقتی پنج فیلم پر فروش همزمان باهم اکران می شوند، به دلیل اینکه سالن های ایمان مکفی نیست باهم در تضاد قرار می گیرند و رقابت ناسالم ایجاد می شود و می خواهند اکران های همدیگر را بگیرند. به همین دلیل فکر می کنم چینش اکران مشکل دارد؛ نمی دانم چه سازمانی در کشور ما هست که بتواند این اتفاق را مدیریت کند تا به یک استاندارد برسیم و طوری نشود که صاحبان اثر بگویند اثر خودمان است و دوست داریم در این زمان فیلم را اکران کنیم، هر چند که طبیعی است و حقیقت هم هست اما اینجا باید یک سازمان نظارتی هم وجود داشته باشد که بتواند فیلم ها و صاحبان آثار را با خودش هماهنگ کند.

علیرضا سجادی پور

سینما داران می توانند یکی از ارکان اصلی بهبودی اوضاع در حوزه اکران باشند اما همیشه شائبه هایی در مورد تاثیر بیش از حد آن ها در این کار وجود داشته است. آن ها هم تاحدودی حق دارند و فشارهای اصلی بر عهده آن هاست. تاثیری که دارند را انکار نمی کنم و فکر می کنم پخش کننده ها نقطه مهم تری هستند که اگر بخوایم دنبال نقطه مرتبط بگردیم که به مراتب حرفه ای تر هم باشند نگاه ها به سمت پخش کننده ها بیشتر از سینما داران می رود.

علیرضا سجادی پور

به نظر می رسد گروه ها هر کدام باید نماینده یک اثر باشند. قبلا تعداد محدودتری داشتند اما اخیرا تعداد آن ها بالا رفته است و هر چه تعداد سالن ها بالاتر باشد تعداد فیلم ها به همان میزان بالا می رود. در این گروه های مختلف فیلم های تازه اکران می شوند که به زعم من اگر فصلی باشند بهتر است. برخی فصل ها کشش اکران همزمان چند فیلم را دارند اما در دیگر زمان ها، شاید این طور نباشد. اگر سرگروهی در حال حاضر باشد و چند ماه دیگر نباشد می تواند باعث پیچیدگی ماجرا شود.

سیدجمال ساداتیان

تا زمانی که رابطه عرضه و تقاضا متعادل نباشد کسی نمی تواند کار کند. طبیعی است که وقتی فیلم ها در روزهای جشنواره اکران می شوند و به فیلم ها نوبت اکران می دهند، شورای نمایش فقط می تواند نظارت کند و این نظارت را قدرتمند کند ولی وقتی فیلمی از این لایه نظارت گذشته و اکران شد دیگر در اکران و میزان فروشش هیچ کس نمی تواند به آن فیلم کمک کند چه شورای صنفی چه وزارت ارشاد یا حتی مسئولان کشوری و لشکری و... چرا که این ظرفیت خود فیلم هست که می تواند مخاطب جذب کند.

علیرضا سجادی پور

خیلی از نظرها بر این است که یک کمپانی را ملزم می دانستند که بیاید و فیلم را از ابتدا تا انتها پشتیبانی کند و حتی امکان اکران را داشته باشد. گاهی اگر بحثی در مورد عدم تعادل در سینما می شود همین است که می گویند بعضی ها همه کارها را باهم انجام می دهند؛ می سازند، اکران می کنند، سالن دارند و قدرت بیش از حد در بعضی جاها متمرکز می شود که الان نظر غالب هم همین است. در سینمای ایران علاقه مند به این موضوع نداریم یعنی تمرکز همه قدرت ها از تولید و پخش و... همه تحت پوشش یک مدیریت خاص قرار بگیرد که نتیجه در یک مدیریت پویا لزوما بد نیست. ظاهرا به نظر نمی رسد در این شرایط کشور از این موضوع استقبال خوبی صورت گیرد، در خارج از ایران هم سعی می کنند تمرکز بیش از حد در یک جا را محدود کنند

سیدجمال ساداتیان

در سینمای دنیا وقتی یک فیلم ۳۰۰-۲۰۰ دلار می فروشد آیا آن ها هم با دستور مردم را به سالن می برند. ظرفیت فیلم هست که می تواند مخاطب به سینما ببرد و گردش مالی برای صاحبان سینما ایجاد کند. به نظر من در دنیا قاعده آزاد بودن در فیلم ها تاثیر دارد. آمریکا ۴۰ هزار سالن سینما دارد. چین ۷۰-۶۰ هزار سالن سینما دارد. ترکیه هم که به لحاظ جمعیتی شبیه ما هست ۳۶۰۰-۷۰۰ سالن سینما دارد اما ما چهار صد سالن داریم که دویست سالن آن هم از رده خارج است. وقتی این ها را کنار هم می گذاریم می بینیم که ظرفیت نمایشی ما کم است. دلیل دوم هم این است که برخی فیلم ها در جذب مخاطب مشکل دارند. به جای این که برای زمان اکران غر بزیند فیلم خوب بسازید و مطمئن باشید اگر فیلم خوب باشد سینما دار اصرار برای اکران فیلم دارد.

